

fører Fortabelse af den betingede Panteret og berettiger Debitor til Fritagelse for at betale højere Rente end 4 pCt. om Aaret, eller at betale saadan Rente af større Capital, end han virkelig har modtaget tillaaus, uden derved at tabe en ellers betinget Genstand; eller at tilbagebetale en større Capital, end han virkelig har modtaget, og skal Forordningen af 14de Mai 1754 § 7 forsaavidt vedblive at staae ved Magt; derimod bortfalder denne Paragraph fremtidig med Hensyn til andre Udlaan. forfattedes med 47 Stemmer mod 21.

Som en Folge heraf bortfaldt Afstemningen over de 2 sidste Dele af den foreslaaede nye Paragraph.

4) Udkaftets § 3. efter de vedtagne Afstemninger saalydende:

Stedetfor den i Danske Lovs 5 B. 14 C. 6 Art. og Forordningen af 14de Mai 1754 § 6 fastsatte Straf for Ager af Capitalens Confiscation, bliver denne Lovovertrædelse for Fremtiden at ansee med en Mulct fra det Firs til det Tyvedobbelte af den ulovligt oppebaarne Forpeel, saafremt dennes Størrelse noagtigt laader sig oplyse, og i modsat Fald med en efter samtlige Sagens Omstændigheder lempet Mulct. vedtoges eenstemmigt med 68 Stemmer.

Udvalgets Forslag om en Omnummering af Paragrapherne i Henhold til de stedfundne Stemmegivninger vedtoges uden Afstemning.

Lovudkastets Overgang til 3die Behandling fattes derefter under Afstemning og vedtoges med 73 Stemmer mod 1.

Ændringsforslag indkrævedes til Lovordningen Middag.

Man gif derefter over til det sidste Nummer paa Dagsordenen: 2den Behandling af Forslag til Lov om Postfrihed. (Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 387 og 1ste Behandling i Tidens Nr. 67 Spalte 1029.)

Hertil var stillet følgende Ændringsforslag af J. A. Hansen:

Ordene: „indtil videre“ forandres til „indtil 1ste April 1856“.

J. A. Hansen: I Loven om Postforsendelser, som udkom den 11te Marts 1851, findes en Bestemmelse i § 1, som lyder saaledes: „Fra 1ste April 1852 ophører den hidtil gjældende Postfrihed eller Postnedsættelse, saavel for Breve som for andre Postforsendelser“. Det var 1ste April 1852, at denne Bestemmelse skulde have traadt i Virksomhed, men kort derefter blev der af Finansministeren indbragt et Forslag, som gif ud paa nærmere at ordne Forholdet, saaledes som det maatte indtræde, naar denne Lovbestemmelse skulde træde i Kraft. Dette Lovforslag af vedkommende Finansminister kom imidlertid dengang ikke fuldstændig igjennem Rigsdagen, og der blev derfor forelagt et Lovudkast, som gif ud paa at udsætte Indtrædelsen af denne Bestemmelse til 1ste April 1853. I næste Session indkom atter et Lovforslag, som gif igjennem Rigsdagen og udkom som Lov den 14de November 1852, og som udsatte den omhandlede Lovs Gjennemførelse til 1ste April 1854.